

til 2,500 Kr.s Indkomst skulle afgive det allermeste af deres Skat til Erhvervskommunen, hvad bliver der saa tilbage til Opholdskommunen som Erstatning for Opholdskommunens Forpligtelser overfor Skatteyderne? Opholdskommunen skal holde Skole for Skatteyderens Børn, den skal eventuelt give hans Forældre, hvis de bo hos ham, Alderdomsunderstøttelse, og de Børn, der ere fødte i Kommunen, have efter 18 Aars Alderen Forsørgelsesret der i 5 Aar. Erhvervskommunen derimod skal for det første have Skatteyderens personlige Skat; dernæst skal den have Fordelen ved, at han lægger sit Arbejde der og derved hjælper til at fremme dens Næringsliv, og endelig vil han i de fleste Tilfælde bruge det allermeste af Fortjenesten i Erhvervskommunen. For Opholdskommunen bliver der tilbage kun dette at afholde Udgifterne, og jeg kan ikke indse, at denne Fordeling mellem Opholdskommunen og Erhvervskommunen er retfærdig.

Til Lovforslagets øvrige Bestemmelser skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at jeg beklager, at det ikke har fulgt Kommissionens Indstilling om Selskabsbeskatning, idet jeg finder det urimeligt, at Brugsforeninger og Andelsforetagender, der handle fra aaben Bod, skulle være skattefrie. Den højtærede Minister henviste til Lovforslagets Motiver, men hverken disse Motiver eller Ministerens Udtalelser nu forekomme mig fyldestgørende. Der siges, at Skat af Aktieselskabers Overskud er en Dobbeltbeskatning, og noget herom er der jo. Kommissionen har derfor foreslaaet, efter min Mening rigtigt, i Stedet for at forhøje de 3 pCt. at beskatte alle Henlæggelser med Kommunens Ligningsprocent. Saaledes vil Paastanden om Dobbeltbeskatning falde bort, da Henlæggelser jo ikke beskattes paa anden Maade.

Ligeledes beklager jeg, at Lovforslaget har undladt at medtage Sparekasser som Skatteobjekt. Det synes mig urigtigt, at Banker, der drive Sparekassevirksomhed, allerede nu maa betale Skat af den Indtægt, de faa ved denne Sparekassevirksomhed, medens Spare- og Laanekasser, som virke i Henhold til Lov af 28. Maj 1880, ikke skulle kunne paalignes personlig Kommuneskat. Hvorfor ikke stille Banker og Spare- og Laanekasser lige?

Der staar i § 7, at der for saadanne Kommuner, hvor særlige Forhold ere til Stede, efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling kan foretages Afvigelse fra den almindelige Skattevedtægt. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister: hvilke særlige Forhold kræves der til at kunne afvige fra den almindelige Skattevedtægt? Kan en Kommune, hvis Kommunalbestyrelses Flertal paastaar, at her foreligge særlige Forhold, holde sig udenfor de almindelige Regler for Skatteligningen? Saa vidt jeg ved, har Hjørring endnu ikke lignet efter Skatteloven af 1903, skønt det vanskelig vil kunne godtgøres, at der i Hjørring foreligger særlige Forhold. Skatteloven af 1903 var efter min Mening ikke god, men naar vi have faaet den, er det dog vel Meningen, at der i alle Kommuner i Danmark skal lignedes efter den.

Schovelin: Nærværende Lovforslag hviler jo, som det er fremhævet fra alle Talernes Side, paa et Kommissionsarbejde; og det synes jo gennemgaaende at være blevet Skik her i Danmark, at man paa alle mulige Omraader, naar der skal lovgives, begynder med at nedsætte en Kommission. Jeg vil her overfor gerne have Lov til at udtale, at isin Almindelighed forekommer dette mig at være en overordentlig skæbnesvanger Skik. Thi det ligesom udvisker noget af det Ansvar, som naturligt bør paahvile Regeringen for, at Lovforslagene komme til Rigsdagen i den rette og forsvarlige Form. Regeringen ligesom skyder noget af det Ansvar, som nu alligevel forfatningsmæssig paahviler den og den alene, over paa en Kreds af Mænd, som i og for sig ikke vedkomme de øvrige Faktorer i Lovgivningsmagten. Men selve denne Skik kunde dog have sin Berettigelse paa Omraader, hvor der var meget komplicerede Forhold, til hvis Udredning der krævedes særlig Fagkundskab, altsaa overfor Lovarbejder, hvor det gælder om at faa en sagkyndig, eller lad mig hellere sige fagkyndig Forberedelse.

Jeg maa da beklage, at nærværende Kommission i denne Retning har taget sin Opgave paa en højst besynderlig Maade. Det hedder nemlig — jeg maa maaske tillade mig at læse de Par Linier op: „Forslaget fremtræder som et Udtryk for den